

Nostalgi

(til ein motfallen, gammal kamerat)

(Tekst: Harry Hansen. Mel.: Knut A. Olsen)

A Hm E7 A Hm E7 A
Stem strengane dine, Ola - og spel som du gjorde før -
Hm E7 A D E7
spel songen om våren og sola om sommarvinden frå sør -
F#m C#7 D A-E7
spel gle'a si tone som båra og fylde med draum våre sinn -
A Hm7-5 Hm75/D F#m Hm7 E7 A
Spell smilet og gløym den tå.....ra som si'an i hjarta kraup inn.

-
Kveldskumring kjem til oss alle - vi veit at det lakkar mot natt -
men bak dagane grå og kalle strålar vår minneskatt -
Og når du spelar frende og kjærteiknar din gitar -
då flytter du meg attende til det vakre som eingong var.

-
Minnest du Rønnerdal svinga i dansen på Sunnannø -
minnest du Calle Schewen valsa med Roslagens mø -
og nede i tropevarmen gjekk «Svarta Rudolf» i land.
Han sov med prinsessa på armen i Sørhavets gylne sand.

-
Du minnest vel jonsok - kvelden: Trolsk over myr og mo -
då dansa vi lystig rundt elden til tonar av Jularbo -
Stem strengane dine, Ola - og leik på din gamle gitar -
Spel songen om våren og sola om det vakre som eingong var.

Historikk: «Nostalgi» Melodien er skrevet på høsten 1994. Teksten sto i Agderposten, lørdag 2. Juli 1994, skrevet av Harry Hansen. **NB! Utgitt på CD-4815 «Det har raba igjen... nye og kjente spor 19 nov. 2004.** Den ble altså 10 år gammel før utgivelse. Harry var opprinnelig fra Treungen i Telemark, men bodde i Froland i mange år, og hadde jobb på jernbanen. Han var ivrig både som amatørskuespiller og var en god «hverdagslyriker» i ordets beste forstand. På slutten av 60 tallet spilte vi teater sammen. Stykket het: «På solsiden» av Helge Krog. Harry hadde hovedrollen som godseier, min rolle var forfatter Joakim Bris. Det var for øveri en annen visevenn som hadde regien, Øystein Ladegård. Han skriver også viser. Harrys dikt «Nostalgi» traff meg på et ømt punkt. Vi er nok for dårlige til å ta kontakt med gode venner, vi venter og venter til det kanskje er for sent. Harry ble begeistret for melodien, og jeg fikk innblikk i situasjonen til denne kameraten. Etter at jeg sang visa i Skagen, ville den svenske trubaduren fra Uddevalla, Kjell Aronson ha visa, han oversatte den til svensk sammen med sin kone Anni, og den ble godkjent av Harry. Kjell Aronson bruker visa i ulike sammenheng. Den er blitt en del av hans repertoar, som den også er blitt for undertegnede.